

דוד זכאי היקר, -

את דבריך ("עם ההצבעה היום") ראיתי בעתון ביום שבו נדפסו ושמחתי עליהם לא רק מצד ענינם אלא גם מצד היותם לי עדות נוספת לטיבו של כותבם אשר למדתי לאהבו ולבטוח בו כי לא יכזיב ואף להשתאות כל פעם מחדש לרעננות רוחו האמיצה שאינה יראה אף את הבדידות.

כל פעם שאני מוצא דבריך בעתון, זכאי, אני שומע שוב לחן שלא פסק והוא נמשך עקבי ותקיף ומבקיע דרכו כקדם. פעם היה לחן זה חלק מתזמורת רבה, או רחש אחד מרחש של יער עבות, ואילו עכשיו, משהקולות אשר סביבך בעתון הם אחרים, נשארתי אחד ומיוחד ומתוך דבריך אני שומע גם אושת ארזים שהיו ואינם.

מה שאתה אומר במכתבך בענין מעשה מחיקה שנעשה בדבריך, אינו טעון פירושים. זו עובדה זרה וצורמת שהרעידה אותי רגע קט, אך מיד שבת וראיתי שאין היא אלא עיטור טבעי לרקע שעליו כה בולט וכה חשוב יחודך המבורך. מסקנה אחת מעשית בכל זאת אסיק מכך.

ואתה, זכאי היקר, חזר ואמץ. רבים כמוני מחכים לדבריך וששים עליהם. טוב לראותך דורך בנתיבך בלא לאות ובלי חת. מי כמוך יודע כי דרך זו שבחרת היא הנכונה. בזכותך היא נמשכת אף בגליונות "דבר" על אף כל העקלקלות שמסביב, ובזכותך לא יעלו בה חרולים.

באיחולי כל טוב

ובברכת חתימה טובה,

שלך תמיד

נתן

יום א'

י' תשרי תשכ"ט